

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0128/2014

19.2.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie powołania Oskara Hericsa na członka Trybunału Obrachunkowego
(C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczyni: Inés Ayala Sender

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS OSKARA HERICSA	4
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI OSKARA HERICSA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU.....	5
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	19

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Oskara Hericsa na członka Trybunału Obrachunkowego
(C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0009/2014),
 - uwzględniając art.108 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0128/2014),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego dokonała oceny kwalifikacji kandydata, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2014 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;
1. wydaje opinię pozytywną w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Oskara Hericsa na członka Trybunału Obrachunkowego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS OSKARA HERICSA

Edukacja

- 1976 państwowa szkoła średnia pierwszego i drugiego stopnia w Mattersburgu egzamin dojrzałości
- 1982 studia prawnicze na Uniwersytecie Wiedeńskim dyplom magistra prawa
- od 1992 roku udział w wybranych zajęciach i wykładach na Uniwersytecie Ekonomicznym w Wiedniu
- udział w rozszerzających zajęciach dydaktycznych dotyczących konkretnych dziedzin, jak i rozwoju osobistego w Austriackim Trybunale Obrachunkowym

Kariera zawodowa

- 1982 praktyka sądowa w Okręgowym Sądzie Karnym w Wiedniu
- 1982/1983 służba wojskowa w austriackich siłach zbrojnych
- 1983 praca w administracji przedsiębiorstwa pocztowo-telegraficznego (Dział Kontroli)
- 1991 rozpoczęcie pracy w Austriackim Trybunale Obrachunkowym (rewident w Dziale ds. Energetyki)
- 1995 pracownik Działu Kontroli Wewnętrznej w Austriackim Trybunale Obrachunkowym (do 2001 r.)
- 1996 kierownik kontroli w Dziale ds. Transportu i Kolejnictwa
- 1998 kierownik kontroli i zastępca dyrektora Działu ds. Badań
- 1998 członek Komisji ds. Zatrudnienia w Austriackim Trybunale Obrachunkowym (do 2003 r.)
- 2003 dyrektor Działu ds. Banków i Zarządzania Zadłużeniem
- 2006 ekspert Austriackiego Trybunału Obrachunkowego w Komisji ds. Długu Publicznego (do października 2013 r.)
- 2007 przedstawiciel Austriackiego Trybunału Obrachunkowego w Stałej Komisji ds. preliminarzy budżetowych i sprawozdań finansowych terenowych osób prawnych – Komisja VR (do 2009 r.)
- 2008 zastępca dyrektora Sekcji 4 (Finanse i Zrównoważony Rozwój)
- 2011 dyrektor Sekcji 5 (Finanse i Gospodarka)

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI OSKARA HERICSA NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATÓW NA CZŁONKA TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę opisać najważniejsze aspekty Pańskiej pracy zawodowej w obszarze finansów publicznych, zarządzania i kontroli administracyjnej.

Od 1991 r., czyli od początku mojej pracy w Austriackim Trybunale Obrachunkowym zajmowałem się kontrolą jednostek administracji publicznej i przedsiębiorstw państwowych. Na wszystkich piastowanych w Austriackim Trybunale Obrachunkowym stanowiskach (rewident, kierownik kontroli, dyrektor działu i dyrektor sekcji) z powodzeniem stosowałem cały wachlarz wykorzystywanych również przez Europejski Trybunał Obrachunkowy środków kontroli (kontrola rachunkowości, kontrola zgodności oraz kontrola gospodarnego zarządzania). W szczególności w wyniku przeprowadzenia ponad 100 kontroli oraz uczestnictwa w krajowych i międzynarodowych działaniach kontrolnych państwowych instytucji obrachunkowych, zdobyłem ugruntowaną wiedzę i szerokie doświadczenie w dziedzinie kontroli i audytu.

Kontrole, które przeprowadzałem i którymi kierowałem, dotyczyły wielorakich instytucji państwowych i samorządowych, a także przedsiębiorstw i innych podmiotów działających w obszarze energetyki, transportu, rolnictwa, kultury i rozrywki, sektora badawczego, bankowego i finansowego. Podczas ośmioletniej pracy na stanowisku dyrektora Działu ds. Banków i Zarządzania Zadłużeniem w kierowanych przeze mnie kontrolach kładłem nacisk na ocenę (i) zarządzania budżetem państwa, budżetami krajów związkowych i budżetami gmin, (ii) konkretnych przypadków wymiaru podatków w krajach związkowych, (iii) ryzykownych transakcji finansowych przedsiębiorstw publicznych, (iv) skuteczności wewnętrznego systemu kontroli zarządzania finansami terenowych osób prawnych, jak również (v) gospodarnego zarządzania finansami banków publicznych (w tym Austriackiego Banku Narodowego) oraz skuteczności systemów nadzoru finansowego (finansowy nadzór rynkowy, pakiet ratunkowy dla sektora bankowego). Przygotowane na tej podstawie krytyczne sprawozdania Austriackiego Trybunału Obrachunkowego pociągnęły za sobą szereg reform, jak na przykład wprowadzenie ustawowego zakazu spekulacji, czy nowe uregulowanie nadzoru rynku finansowego, ponadto doprowadziły do zintensyfikowania prac nad odpowiedzialnością polityczną Rady Narodowej i odpowiedzialnością w parlamentach krajów związkowych oraz przyczyniły się w znaczący sposób do lepszego kierowania administracją publiczną w obszarze zarządzania finansami.

W moim ponad dziesięcioletnim doświadczeniu na stanowiskach dyrektora działu i dyrektora sekcji odpowiadałem w podległych mi komórkach organizacyjnych – poza właściwymi działaniami kontrolnymi – za kierowanie personelem, rozwój kadry, prawidłowe zarządzanie zasobami oraz kierowanie procedurą kontroli, jak również za ustalanie zasad kontroli, zapewnienie jakości oraz reprezentowanie Austriackiego Trybunału Obrachunkowego.

Co więcej, aktywnie współpracowałem przy rozwijaniu i optymalizacji współpracy w ramach sieci publicznej kontroli finansowej w stosunkach dwustronnych oraz na poziomie europejskim i międzynarodowym. Współpraca ta była realizowana przez udział w seminariach, warsztatach i spotkaniach fachowych poświęconych wymianie doświadczeń z zagranicznymi najwyższymi organami kontroli finansowej (z Chorwacji, Słowacji oraz Macedonii), jak również w ramach prowadzonych pod moim nadzorem równoległych kontroli we współpracy z zagranicznymi organami kontroli (na przykład kontroli zatytułowanych: „Dopasowanie do zmian klimatu na poziomie europejskim”, „Eurofisc”, czy „Koszty kontroli” pod auspicjami grupy roboczej Fundusze Strukturalne IV Komitetu Kontaktowego Prezesów Europejskiego Trybunału Obrachunkowego najwyższych organów kontroli finansowej państw członkowskich Unii Europejskiej).

Podczas pracy na stanowisku dyrektora Sekcji w Dziale ds. Zasobów Finansowych UE zajmowałem się gruntownie zagadnieniami UE i mogłem dogłębnie poznać sposób pracy Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. W ramach swoich obowiązków przygotowywałem roczne sprawozdanie finansowe UE, brałem udział w kontrolach prowadzonych w Austrii przez Europejski Trybunał Obrachunkowy oraz przeprowadzałem samodzielne kontrole w odniesieniu do wykorzystania środków finansowych UE, na przykład w ramach programu LEADER 2007-2013 i w ramach środków rolno-środowiskowych austriackiego programu na rzecz ekologicznego rolnictwa (ÖPUL) 2007-2013. Istotne obszary wydatkowania środków z budżetu UE, takie jak między innymi rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich, środowisko, polityka regionalna, zatrudnienie i kwestie społeczne są lub były przedmiotem działalności działów kierowanej przeze mnie sekcji. Przeprowadzone pod moim nadzorem kontrole budżetowe obejmujące ważne zagadnienia UE dały mi głęboki wgląd w strukturę budżetu UE oraz sposób pracy i funkcjonowania tak zwanych funduszy strukturalnych i funduszy rolnych.

Poza tym w latach 2006-2013 jako ekspert ds. finansów i polityki budżetowej byłem członkiem grupy roboczej Komitetu ds. Zadłużenia Publicznego, który jest organem doradczym austriackiego rządu federalnego, oraz przedstawicielem Trybunału Obrachunkowego w Stałym Komitecie ds. Preliminarzy Budżetowych i Sprawozdań Finansowych Terenowych Osób Prawnych. Pełniąc powyższe funkcje mogłem poszerzyć wiedzę w zakresie działań kontrolnych, w szczególności jeśli chodzi o politykę budżetową państwa, krajów związkowych oraz gmin, jak również skutecznie wykorzystać doświadczenia zebrane w trakcie kontroli do oceny sytuacji w zakresie polityki finansowej oraz do analizy zrównoważonego charakteru i jakości polityki budżetowej Republiki Austrii.

2. Proszę podać trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu brał Pan udział w trakcie kariery zawodowej?

Trzy obszary, w przypadku których brałem udział w podejmowaniu decyzji, wiążą się z moimi praktycznymi doświadczeniami z prowadzenia kontroli w Austriackim Trybunale Obrachunkowym:

1. Natychmiast po wystąpieniu pierwszych oznak światowego kryzysu finansowego w roku 2007 jako ówczesny dyrektor Działu ds. Banków i Zarządzania Zadłużeniem zainicjowałem od roku 2008 przeprowadzenie kontroli budżetowych w zakresie zarządzania finansami państwa, krajów związkowych oraz gmin i odpowiadałem, jako podmiot zlecający, za przeprowadzenie tych kontroli od fazy ich planowania po sporządzenie sprawozdania.

Szeroko zakrojone działania kontrolne koncentrowały się na zarządzaniu zadłużeniem, stosowaniu instrumentów finansowych, w szczególności instrumentów pochodnych, zarządzaniu wpływami z podatków, jak również zarządzaniem ryzykiem oraz funkcjonowaniu systemów nadzoru i kontroli wewnętrznej. Krytyczne ustalenia w kontrolowanych obszarach, które między innymi wskazywały na możliwość poniesienia pokaźnych strat w wysokości niemal 300 milionów euro w obszarze działania odpowiedzialnej za zarządzanie budżetem państwa Austriackiej Agencji Finansów Publicznych, wynikających z ryzykownych transakcji finansowych, pociągnęły za sobą szeroko zakrojone konsekwencje, takie jak między innymi utworzenie w tym obszarze (i) grupy roboczej na najwyższym szczeblu politycznym (kanclerz i minister finansów), (ii) nowe ustawowe uregulowanie przepisów o zgodności w Austriackiej Agencji Finansów Publicznych, (iii) stworzenie podstaw politycznych do określonego później zakazu spekulacji przy przeprowadzaniu transakcji finansowych przez organy publiczne, (iv) poprawa wewnętrznych systemów kontroli i wzmocnienie metodologii prowadzenia działań kontrolnych na wszystkich poziomach samorządu terytorialnego, (v) a co za tym idzie przyczynienie się do wzmocnienia stabilności finansów publicznych.

Kontrola budżetowa w odniesieniu do „instrumentów finansowych terenowych osób prawnych” została podjęta przez Międzynarodową Organizację Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI), w roku 2010 w ramach tzw. „kontroli zasad”, z których wówczas przeprowadzono jedynie dwanaście na całym świecie. Były to szczególnie pragmatyczne i udane przykłady niezbędnych działań kontrolnych na poziomie krajowym, które na szczeblu międzynarodowym posłużyły jako wzorce odniesienia dla członków INTOSAI.

2. Jako kierownik właściwej sekcji opowiadałem się za bardziej stanowczym podejściem Austriackiego Trybunału Obrachunkowego podczas kontroli bilansu budżetu państwa i zainicjowałem nowe środki w obszarze audytów finansowych przy zastosowaniu międzynarodowych standardów rachunkowości (ISSAI i ISA). Dotyczyło to przede wszystkim wprowadzenia kontroli funkcjonowania niektórych systemów rozliczeń budżetowych, jak na przykład procesów finansowania czy rozliczeń kadrowych. Austriacki Trybunał Obrachunkowy wprowadził takie systemowe kontrole funkcjonowania po wcześniejszych konsultacjach z najwyższymi organami kontroli finansowej w Szwajcarii i Zjednoczonego Królestwa. Korzystając z wyników kontroli funkcjonowania i audytu wewnętrznego systemu kontroli w odniesieniu do rozliczeń budżetowych, właściwy Dział ds. Kontroli w mojej sekcji wybiera dokumenty do wrywkowej kontroli uzupełniającej zorientowanej na czynniki ryzyka, w celu uzyskania przewidzianej w normie ISSAI 1200 wystarczającej pewności, że sprawozdanie roczne jest wolne od znaczących uchybień.

3. Jako najwyższy przedstawiciel Austriackiego Trybunału Obrachunkowego brałem aktywny udział w pracach Grupy Roboczej ds. Utworzenia Niezależnego Zewnętrzny Komitetu Kontroli w ramach Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS), która została powołana w oparciu o inicjatywę najwyższego organu kontroli finansowej w Niemczech. W trakcie negocjacji Austriacki Trybunał Obrachunkowy skutecznie przekonał do swojego stanowiska decydentów austriackich, przedstawiając aktualne wydarzenia i naciskając na zrównoważone uwzględnienie niezależnej i skutecznej zewnętrznej kontroli finansów publicznych w traktacie o utworzeniu Europejskiego Mechanizmu Stabilności. Te inicjatywy zakończyły się spektakularnymi sukcesami, ponieważ w traktacie o EMS zapisano utworzenie pięcioosobowego zewnętrznego, niezależnego Komitetu Audytu (Board of Auditors). Stanowi

to istotny wkład we wzmocnienie odpowiedzialności i przejrzystości w odniesieniu do działań EMS.

Niezawisłość

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza się Pan do tego stosować podczas pełnienia przyszłych zadań?

Kluczowe znaczenie niezawisłości członków Trybunału Obrachunkowego wynika zarówno z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (art. 285 i art. 286 ust. 1), jak i z Deklaracji z Limy w sprawie zasad kontroli (IX Kongres Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli – INTOSAI, 1977 r.), która została rozszerzona postanowieniami Deklaracji z Meksyku w 2007 r. Zasady w kodeksie postępowania, w wytycznych etycznych oraz w przepisach wykonawczych do regulaminu Trybunału Obrachunkowego precyzują wymogi w zakresie niezawisłości, a ja w pełni i bez zastrzeżeń je podzielam. Powyższe zasady zapewniają utrzymanie zaufania opinii publicznej do obiektywnego, niezależnego i profesjonalnego sprawowania obowiązków kontrolnych w Trybunale Obrachunkowym.

Moim zdaniem wymóg pełnej niezawisłości stanowi podstawę skutecznej i wydajnej kontroli finansów publicznych, z którą wiąże się również jej wiarygodność, a co za tym idzie akceptacja. Moja wieloletnia praca zawodowa w służbach kontrolnych pozwoliła mi zrozumieć, że niezawisłość jest bezpośrednio związana z prawością i bezstronnością osoby prowadzącej czynności kontrolne i z unikaniem przez nią konfliktu interesów. Członkowie Trybunału Sprawiedliwości są probierzem prawidłowego postępowania i muszą bez wątplenia stosować się do tych kryteriów.

Do powyższych zasad stosowałem się podczas sprawowania wszystkich funkcji w Austriackim Trybunale Obrachunkowym – od rewidenta, przez kierownika kontroli, dyrektora działu, aż po dyrektora sekcji – kierując się własnym wewnętrznym przekonaniem o ich słuszności, a w trakcie działań kontrolnych, również w szczególnie delikatnych analizach kontrolnych, jak np. sprawy związane z ewentualnym naruszeniem przepisów o dotacjach państwowych i przepisów prawa konkurencji czy podejrzeniem popełnienia czynów karalnych.

Jeżeli zostanę powołany na członka Trybunału Obrachunkowego, będę się gorliwie stosował – tak jak w dotychczasowej pracy zawodowej – do właściwych postanowień w zakresie poszanowania niezawisłości, tak by moja niezawisłość pozostawała poza wszelkimi wątpliwościami. Ma to również zastosowanie do przypadku, w którym w odniesieniu do przeprowadzanej pod moim nadzorem kontroli, w związku z pełnioną przeze mnie funkcją, pojawi się możliwość wystąpienia konfliktu interesów. Odstąpiłbym od prowadzenia tego rodzaju czynności kontrolnych, oczywiście w porozumieniu z prezesem Trybunału Obrachunkowego.

4. Czy udzielono Panu absolutorium w odniesieniu do podejmowanych przez Pana wcześniej działań administracyjnych, jeżeli taka procedura ma zastosowanie?

Nie sprawowałem funkcji administracyjnej, ani też w Austrii nie istnieje procedura formalnego udzielania absolutorium ze sprawowania funkcji publicznych.

5. Czy posiada Pan jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych, jakiegokolwiek udziały finansowe lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z Pana przyszłymi obowiązkami? Czy jest Pan gotowy ujawnić wszystkie swoje udziały finansowe i inne zobowiązania prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie? Czy bierze Pan udział w jakimkolwiek toczącym się obecnie postępowaniu sądowym? Jeśli tak, proszę podać szczegóły.

Zgodnie z postanowieniami art. 126 Austriackiej ustawy zasadniczej członkowie Austriackiego Trybunału Obrachunkowego nie mogą angażować się w prowadzenie i zarządzanie przedsiębiorstwami, które podlegają kontroli Trybunału Obrachunkowego, jak również w prowadzenie i zarządzanie innymi przedsięwzięciami nastawionymi na zysk.

Nie uczestniczę w działalności handlowej, nie posiadam udziałów w żadnej spółce handlowej ani żadnych innych zobowiązań, które mogłyby kolidować z moimi przyszłymi obowiązkami. Zgodnie z postanowieniami kodeksu postępowania członków Trybunału Obrachunkowego po objęciu urzędu przekazę prezesowi do wiadomości publicznej informacje na temat stanu moich finansów i pozostałych zobowiązań. Co więcej chciałbym oświadczyć, że nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie sądowe.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotowy ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Nie piastuję urzędu, na który zostałem wybrany, jak również nie sprawuję odpowiedzialnej funkcji w partii politycznej. Jest dla mnie oczywiste, że nie mógłbym przyjąć podobnej funkcji podczas wykonywania moich przyszłych obowiązków członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach wystąpienia poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa i/lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana kraju?

Na podstawie decyzji 97/2004 członkowie Trybunału Obrachunkowego współpracują ściśle z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) przy prowadzonych przezeń dochodzeniach zmierzających do zwalczania oszustw, korupcji i innych działań sprzecznych z prawem na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej. Podejrzenia czy wskazówki wynikające z prac kontrolnych i dotyczące ewentualnych przypadków oszustw, korupcji lub innych sprzecznych z prawem działań Europejski Trybunał Obrachunkowy przekazuje bezzwłocznie służbom OLAF. Następuje to w oparciu o postanowienia art. 287 ust. 2 TFUE, zgodnie z którym Trybunał Obrachunkowy w związku ze swoimi czynnościami kontrolnymi przekazuje informacje w szczególności w odniesieniu do wszelkich nieprawidłowości. Dotyczy to zarówno wpływów (np. pobranych ceł i ściągniętych podatków), jak również wydatków (np. naruszeń w dziedzinie subsydiów UE).

Aby utrzymać zaufanie europejskich obywateli i obywateli do skuteczności funkcjonowania instytucji europejskich konieczne jest moim zdaniem, by w szczególności również

członkowie Trybunału Obrachunkowego przyczyniali się do natychmiastowego ujawniania potencjalnych przypadków nadużyć, bezzwłocznie przekazując uzyskane informacje o podejrzanych przypadkach OLAF, bez względu na osoby, których te informacje dotyczą, czy źródło tych informacji. Oczywiście jest, że zasady niezawisłości i bezstronności mają w związku z tym również zastosowanie bez ograniczeń w przypadku kontroli wszelkich nieścisłości czy oszustw lub korupcji przy zaangażowaniu obywateli mojego ojczyzno państwa członkowskiego.

W przypadku uzasadnionych podejrzeń nieścisłości w mojej dotychczasowej pracy zawodowej w Austriackim Trybunale Obrachunkowym podejmowałem konieczne działania – w razie potrzeby również wobec własnego zespołu kontrolującego – które prowadziły nawet do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego czy procedury karnej przez odpowiednie organy. Poza tym w szeregu prowadzonych przeze mnie kontroli, lub kontroli za które odpowiadałem, w przypadku uzasadnionych podejrzeń dopuszczania się czynów karalnych podejmowałem niezbędne kroki, by bezzwłocznie powiadomić właściwą prokuraturę i przekazać organom ścigania odnośne ustalenia kontrolne. Miało to miejsce na przykład w przypadku ryzykownych transakcji finansowych i wynikających z nich strat w państwowym przedsiębiorstwie transportowym, jak również w przypadku groźby uszczuplenia budżetu stolicy kraju związkowego w wyniku spekulacji finansowych. Podobnie bezzwłocznie powiadomiłem prokuraturę w przypadku podejrzeń dotyczących poważnego oszustwa i korupcji w przedsiębiorstwie energetycznym w moim rodzinnym kraju związkowym, na podstawie wykazanych niezbitych faktów wskazujących na wzbogacenie się i nieprawidłowości w procedurze przetargów publicznych. Dowodzi to, że tak samo podchodzę do wykrytych nieprawidłowości i nie różnicuję ich ze względu na region czy osobiste upodobania oraz że tak samo traktuję wszystkie podejrzane przypadki.

Również jako członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w przypadku poważnych nieprawidłowości i podejrzeń oszustwa i/lub korupcji, kierując się powyższymi jasnymi i bezkompromisowymi zasadami, będę bezzwłocznie informował OLAF, niezależnie od narodowości podejrzanych, również jeżeli będą oni pochodzić z mojego państwa członkowskiego, i przy poszanowaniu zasad poufności.

Wykonywanie obowiązków

8. Jakie są najważniejsze cechy kultury właściwego zarządzania w polityce budżetowej administracji publicznej?

Poza wiarygodnością rachunkowości, jak również legalnością i prawidłowością wydatków Unii Europejskiej szczególne znaczenie ma rzetelne zarządzanie finansowe, a co za tym idzie również skuteczność i wydajność polityki Unii Europejskiej.

Podczas czynności kontrolnych w zakresie rzetelnego zarządzania finansami zgodnie z postanowieniami art. 287 ust. 2 TFUE w połączeniu z postanowieniami art. 30 rozporządzenia w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (rozporządzenie finansowe) Europejski Trybunał Obrachunkowy musi ocenić, czy zarządzanie finansami opiera się na zasadach oszczędności, rzetelnego zarządzania oraz skuteczności. Te podstawowe zasady kontroli stanowią z drugiej strony wytyczne postępowania dla organów administracyjnych, które zgodnie z nimi powinny zarządzać

środkami budżetowymi UE.

Na podstawie moich doświadczeń z kontroli w obszarze administracji państwa i krajów związkowych, jak również przedsiębiorstw publicznych w Austriackim Trybunale Obrachunkowym mogę stwierdzić, że kultura rzetelnego zarządzania finansami wymaga przestrzegania zasad proceduralnych i prawidłowo funkcjonującego systemu kontroli. Aby środki budżetowe UE były wykorzystywane nie tylko prawidłowo i zgodnie z prawem, ale również skutecznie, za niezbędne uważam:

- jasne ramy prawne działalności organów administracyjnych, jak również proste i zrozumiałe uregulowania w odniesieniu do zarządzania finansami i rozliczania programów;
- jednoznaczne, konkretne cele polityczne opierające się na jasnych analizach potrzeb;
- jasne kompetencje kadry kierowniczej w administracji przy przejrzystej strukturze organizacyjnej oraz wystarczających zasobach budżetowych i kadrowych;
- określenie planowanych skutków i jasno sprecyzowane wskaźniki wydajności pozwalające na pomiar wyników;
- przejrzysty mechanizm odpowiedzialności w przypadku wykorzystywania publicznych środków finansowych, w szczególności uznane zasady i normy prowadzenia księgowości i sprawozdawczości rachunkowej;
- prawidłowo funkcjonujący wewnętrzny system kontroli, zapewniający prawidłowy przebieg procedury;
- kontrole gospodarnego zarządzania finansami prowadzone przez organy zewnętrznej kontroli finansów publicznych, pozwalające przekazać demokratycznie umocowanym organom (to znaczy Parlamentowi), ale również zainteresowanej opinii publicznej relewantne, niezależne i możliwie obiektywne informacje w zakresie wypełniania obowiązków przez właściwe instytucje w oparciu o zasady kontroli w zakresie oszczędności, gospodarności i skuteczności.

W omówionym powyżej kontekście Europejski Trybunał Obrachunkowy powinien w szczególności sprawdzać, czy:

- środki wykorzystane do osiągnięcia celów umożliwiają ich realizację i są współmierne do przewidzianych na realizację tych celów środków budżetowych;
- obowiązujące normy w odniesieniu do zgodności umożliwiają skuteczną realizację programów przy zapewnieniu obsługi na wysokim poziomie i zorientowaniu na klienta oraz pozwalają osiągnąć odpowiednie wyniki;
- zadania, wydatki i odpowiedzialność finansowa organów administracyjnych jest odpowiednio uregulowana, by umożliwić odpowiedzialność i prawidłowe zarządzanie;
- istnieją jasne ramy finansowe i harmonogram, których będzie się przestrzegać, zaś budżet jest realizowany w wystarczająco przejrzysty sposób;
- osiągnięto właściwy stopień oddziaływania wykorzystanych publicznych środków finansowych. Ocena wypracowanych skutków powinna obejmować nie tylko cele krótkofalowe, ale w szczególności kwestie zrównoważonego rozwoju. Przedstawienie efektów (jakie cele powinny zostać osiągnięte w ramach programu), wyników (zmiany bezpośrednio wynikające z realizacji programu) oraz skutków (długofalowe zmiany, które można powiązać z interwencją UE) powinno opierać się na odpowiednich i

- niezawodnych danych;
- księgowość i systemy sprawozdawcze są na tyle wiarygodne, aby można było sprawdzić zgodność wyników z celami i wskaźnikami określonymi w planie zarządzania;
 - koncepcja wewnętrznego systemu kontroli jest odpowiednio dopasowana do celów oraz czy system kontroli skutecznie funkcjonuje w odniesieniu do instrumentów zarządzania, kierowania i kontroli.

Jako członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w ramach kontroli kładłbym szczególny nacisk na powyższe zasady i ich przestrzeganie, aby osiągnąć nadrzędny cel, jakim jest możliwie najlepsze wykorzystanie środków publicznych, co pozwoli na obniżenie kosztów i/lub pełniejsze wykorzystanie środków publicznych. Ma to tym większe znaczenie w obliczu obecnej napiętej sytuacji finansowej w odniesieniu do budżetów Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, co zaostrza konieczność zapewnienia skutecznego wykorzystania i zorientowania na wynik w polityce budżetowej administracji publicznej.

9. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje obowiązki związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Parlament jako organ udzielający absolutorium z wykonania budżetu, a w szczególności jego Komisja Kontroli Budżetowej są najistotniejszą grupą docelową sprawozdań Trybunału Obrachunkowego, ponieważ Parlament opiera się na sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego podczas oceny polityki budżetowej, podejmując decyzje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu i przekazując zalecenia. Sprawozdania Trybunału muszą zatem w pełni odzwierciedlać wymogi zawarte w wytycznych kontroli rzetelnego zarządzania finansami Trybunału Obrachunkowego, a mianowicie winny być obiektywne, pełne, jasne, przekonywujące, odnośne, dokładne, konstruktywne i treściwe.

Podczas kontroli wykonania budżetu UE, a w szczególności w procedurze udzielania absolutorium z wykonania budżetu, Parlament potrzebuje dostatecznie aktualne i użyteczne informacje w zakresie skuteczności i efektywności wydatkowania środków budżetowych UE. Można to osiągnąć poprzez dogłębniejsze uwzględnienie kwestii gospodarności i skuteczności w ramach kontroli poświadczenia wiarygodności. Nadzwyczajne sprawozdania Trybunału mogą również brać pod uwagę różnorakie kombinacje aspektów kontroli (zgodność z prawem i poprawność, oszczędność, gospodarność i skuteczność), przy jednoczesnym większym uwzględnieniu kwestii systemowych. Moim zdaniem dla posłanek i posłów do Parlamentu Europejskiego, a w szczególności dla członków Komisji Kontroli Budżetowej szczególnie cenne byłoby, gdyby każdej stanowczej krytyce Trybunału Obrachunkowego towarzyszyło również konstruktywne zalecenie; pozwoliłoby to na przyjęcie zorientowanego na wyniki podejścia. Osobiście przyczynię się do zagwarantowania aktualności, jakości i ukierunkowaniu na wynik prac kierowanego przeze mnie w przyszłości zespołu kontroli i będę pracował na rzecz odnośności i spójności ustaleń kontrolnych przekazywanych w ramach rocznych i nadzwyczajnych sprawozdań.

Za udany przykład odnośnej i bieżącej kontroli z mojej dotychczasowej praktyki zawodowej mogę między innymi uznać fakt, że wraz ze sprawozdaniem z prowadzonej przeze mnie

kontroli nadzoru rynków finansowych przedstawiono decydom politycznym istotne ustalenia i użyteczne zalecenia. Przygotowywane przez dziesięć miesięcy i przedłożone Radzie Narodowej sprawozdanie i zawarte w nim ustalenia oraz zalecenia zostały ostatecznie w znacznym stopniu uwzględnione w procesie legislacyjnym w zakresie nowej organizacji nadzoru rynku finansowego w Austrii.

Poza sprawozdaniami, które stanowią sedno prac Trybunału Obrachunkowego, dostrzegam również inne możliwości wspierania Parlamentu i jego Komisji Kontroli Budżetowej oraz doradzania im w procesie przyjmowania opinii z inicjatywy własnej w odniesieniu do poddawanych dyskusji planów czy projektów wniosków ustawodawczych, jak również w procesie tworzenia stanowisk oraz sprawozdań kontekstowych dotyczących aktualnych wydarzeń. Opierając się na moich dotychczasowych doświadczeniach, żywię przekonanie, że inicjatywy i interesy Parlamentu i Komisji Kontroli Budżetowej jako ważnych partnerów Trybunału Obrachunkowego, powinny w miarę możliwości być uwzględniane w tworzeniu jego programu kontroli.

W mojej dotychczasowej karierze zawodowej w Austriackim Trybunale Obrachunkowym jednym z kluczowych zadań była praca u boku prezesa Trybunału przy omawianiu sprawozdań Trybunału Obrachunkowego na posiedzeniu odnośnych komisji w Parlamencie Austriackim oraz samodzielne przedstawianie sprawozdań w parlamentach krajów związkowych. Poza tym w razie potrzeby odpowiadałem samodzielnie na pytania posłanek i posłów na posiedzeniach specjalnych komisji śledczych, na których omawiano sprawozdania Trybunału Obrachunkowego. W ramach tej ścisłej współpracy z gremiami Parlamentu mogłem dowiedzieć się wiele na temat pracy Parlamentu oraz lepiej poznać stanowiska i specjalne wymagania w odniesieniu do kontroli parlamentarnej. Szczególnie przydatne i niezbędne we współpracy Austriackiego Trybunału Obrachunkowego i Parlamentu okazały się odbywające się regularnie spotkania i dyskusje z posłankami i posłami komisji, która zajmowała się sprawozdaniami Trybunału Obrachunkowego (Komisja ds. Trybunału Obrachunkowego). Podczas takich spotkań można było dowiedzieć się o inicjatywach i potrzebach posłanek i posłów w odniesieniu do aktualnych obszarów kontroli oraz formy sprawozdawczości. Do takiego rodzaju konstruktywnego dialogu zachęcałbym również jako przyszły członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, a w miarę możliwości realizowałbym go w praktyce oraz dołożyłbym wszelkich starań, aby skutecznie i trwale stymulować i wspierać ścisłą współpracę Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z Parlamentem, a w szczególności z jego Komisją Kontroli Budżetowej.

10. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wdrożyć wyniki kontroli w zakresie zarządzania?

Parlament Europejski podczas procedury udzielania Komisji Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu za rok 2011 w kwietniu 2013 r. stanął na stanowisku, że kontrole zgodności należy uzupełnić kontrolami gospodarnego zarządzania finansami, które pozwolą ocenić gospodarność, skuteczność i wydajność strategii politycznych Unii. Podobne stanowisko przyjęła również Komisja Kontroli Budżetowej w sprawozdaniu w sprawie przysłej roli Trybunału Obrachunkowego z dnia 8 stycznia 2014 r.

Kontrole Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczą zarówno aspektów prawidłowości operacji, jak i gospodarności. Kontrole finansowe i kontrole zgodności są

istotną podstawą procedury udzielania absolutorium z wykonania budżetu, w szczególności oceny tego, czy środki finansowe UE zostały wykorzystane zgodnie z prawem i poprawnie. Z drugiej strony kontrole wykonania dostarczają informacji na temat oszczędnego, gospodarnego i skutecznego wykorzystania publicznych środków finansowych. Moim zdaniem zasadnicze znaczenie ma tu, z jednej strony przekazywanie decydującym ustaleń kontroli, jakie skutki osiągnięto przy wykorzystaniu środków UE, zaś z drugiej strony, wyrażenie konkretnych i możliwych do zastosowania zaleceń, dotyczących sposobu poprawy uzyskiwanych efektów.

Moim zdaniem nie należy dokonywać wyboru albo-albo, (czyli albo przeprowadzamy kontrolę wykonania, albo kontrolę finansową), lecz raczej rozważyć kwestię odpowiedniego wyważenia i powiązania z celem, co pozwoli wzmocnić skuteczność działań Trybunału Obrachunkowego. W przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy kontrolach w odniesieniu do przygotowania poświadczenia wiarygodności Trybunał może na przykład prowadzić równoległe analizy dotyczące tego, w których z poszczególnych obszarów istnieje wyższe ryzyko niegospodarnego zarządzania finansami, a na tej podstawie dopiero prowadzi ukierunkowane kontrole rzetelnego zarządzania finansami. Z drugiej strony podczas kontroli rzetelnego zarządzania finansami członkowie Trybunału Obrachunkowego mogą dostrzec istotne kwestie związane ze zgodnością z prawem i prawidłowością operacji, które jeżeli są odpowiednio istotne, należy każdorazowo zbadać. Wskazuje to na fakt, iż mimo różnic należy wykorzystywać obie metody kontroli. W stopniu, w jakim mogą to ocenić z zewnątrz, uważam że Trybunał Obrachunkowy powinien zwrócić większą uwagę na kontrole wykonania.

Ograniczone, również w przypadku Trybunału Obrachunkowego, zasoby należy skutecznie wykorzystywać. Moim zdaniem wskazane jest, aby w związku z tym przy planowaniu kontroli wybierać takie obszary, w których mamy do czynienia z wysokim prawdopodobieństwem niegospodarnego lub nieskutecznego działania (poważne ryzyko). Dlatego należy w tych działaniach kontrolnych położyć większy nacisk na kwestie ryzyka, to znaczy surowiej oceniać zagrożenia w zakresie niegospodarnego wykorzystania budżetu. Tak samo należy traktować obszary, w przypadku których można oczekiwać znacznych korzyści dla kontrolowanych jednostek i budżetu państwa. Kontrole z wykonania niosą z sobą wartość dodaną, ponieważ kładą nacisk na obszary szczególnego ryzyka oraz uwzględniają konkretne zagrożenia, które mają szczególne znaczenie dla zainteresowanych stron.

Kontrole rzetelnego zarządzania finansami pociągają za sobą wiele korzyści: (i) kontrolowanym jednostkom zwraca się uwagę na możliwe przychody i oszczędności, poprawę ilościową i jakościową, jak również błędy, których można uniknąć i korzyści, które można osiągnąć, (ii) Parlament i Komisja Kontroli Budżetowej otrzymują dobrze przygotowane informacje i przekonujące zalecenia, na podstawie których mogą podjąć decyzje i ustalić sposób postępowania w zakresie pozyskiwania i optymalnego wykorzystania publicznych środków finansowych, (iii) opinia publiczna otrzymuje przejrzyste informacje na temat pozyskiwania i wykorzystywania środków publicznych. Działania kontrolne Trybunału Obrachunkowego mają również charakter prewencyjny, ponieważ zapobiegają stratom i niegospodarności, jak również przyczyniają się do zapobiegania korupcji.

Jeżeli chodzi o wybór zagadnień do kontroli z wykonania, to należy przeprowadzać analizy zysków i strat oraz analizy problemów i zagrożeń. Wskazane jest przede wszystkim

uwzględnienie wpływu na budżet (skutki finansowe dla budżetu UE, oszczędności w odniesieniu do kosztów, zwiększenie efektywności), potencjalne zagrożenia, zakres potencjalnej poprawy, aktualne wydarzenia, cechy racjonalnego zarządzania finansami, interes publiczny oraz działania prewencyjne. Sprawozdania Trybunału Obrachunkowego muszą mieć na celu sformułowanie istotnych ustaleń kontrolnych oraz zaleceń dotyczących poprawy w zakresie racjonalnego zarządzania finansami i skuteczności, zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności. Następnie w ramach kontroli następczych należy dokonać pomiaru skuteczność działań kontrolnych Trybunału Obrachunkowego we wdrażaniu wydanych zaleceń. W ten sposób Trybunał może zwiększyć swoją skuteczność.

Podczas pracy w Austriackim Trybunale Obrachunkowym zajmowałem się kontrolą każdego rodzaju. Jako dyrektor sekcji odpowiadałem przede wszystkim za poprawność systemów kontroli finansowej w związku z tworzeniem i kontrolą sprawozdań budżetowych państwa. W tym okresie miała również miejsce zmiana sposobu prowadzenia rachunkowości państwa z systemu księgowości kameralistycznej (księgowość gotówkowa) na podwójny system księgowości i związana z tym kontrola bilansu otwarcia Republiki Austriackiej.

Prowadzone przeze mnie czynności kontrolne w Austriackim Trybunale Obrachunkowym koncentrowały się na kontroli rzetelnego zarządzania finansami. Kontrola ta dotyczyła niemal wszystkich obszarów działalności administracji państwowej, krajów związkowych i administracji gminnej, takich jak na przykład badania, rolnictwo, zatrudnienie, podatki, nieruchomości, kwestie transportowe, energetyka i zarządzanie finansami. Poza tym brałem udział – przeważnie na stanowisku kierowniczym – w kontrolach finansów dużych i znaczących podmiotów gospodarczych, takich jak Austriacki Bank Narodowy, Koleje Austriackie, spółka energetyczna *Österreichische Elektrizitätswirtschafts Aktiengesellschaft*, ASFINAG (spółka finansująca autostrady i drogi szybkiego ruchu) oraz Radio Austriackie. Powyższe kontrole przełożyły się nie tylko na skuteczniejsze i bardziej gospodarne funkcjonowanie kontrolowanych jednostek, lecz również przyczyniły się do milionowych oszczędności. Zdobyte podczas tych kontroli wiedzę i doświadczenie mógłbym skutecznie wykorzystać w mojej przyszłej pracy, aby poprawić skuteczność i wydajność wykorzystania finansów publicznych na korzyść obywateli UE, co stanowiłoby znaczącą wartość dodaną w budżetach publicznych.

11. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli a Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Właściwe i skuteczne wykorzystanie zasobów finansowych UE leży w interesie zarówno samej Unii Europejskiej, jak i jej państw członkowskich. Ponad 80% środków budżetowych UE jest zarządzanych wspólnie, przy czym zarówno Komisja, jak i państwa członkowskie odpowiadają za właściwe wykonanie budżetu. W związku z tym Trybunał Obrachunkowy i krajowe zewnętrzne organy kontroli finansowej są partnerami w ramach zewnętrznej kontroli wykorzystywanych środków budżetowych.

Kontrole krajowych najwyższych organów kontroli finansowej w odniesieniu do środków UE mają szczególne znaczenie również dlatego, że odpowiednio wczesne wykrycie i natychmiastowe usunięcie ewentualnych niedociągnięć pozwala uniknąć konieczności korekt ze strony Komisji Europejskiej. Dodatkowo najwyższe organy kontroli finansowej państw

członkowskich mogą jako eksperci krajowi, w szczególności dzięki kontroli systemowej struktury organizacyjnej i sposobu pracy przyczynić się w istotny sposób do podwyższenia jakości funkcjonowania administracji krajowej oraz systemów kontroli. Wymaga to jednak uwrażliwienia na specyfikę zarządzania środkami UE oraz zwrócenia większej uwagi na zagadnienia UE w planowaniu kontroli i działaniach kontrolnych krajowych najwyższych organów kontroli finansowej.

Aby poprawić współpracę Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, krajowych najwyższych organów kontroli finansowej oraz Parlamentu należy uwzględnić następujące zagadnienia:

- koordynacja zasobów i intensywniejsza współpraca w zakresie uzgadniania działań kontrolnych Trybunału Obrachunkowego i krajowych najwyższych organów kontroli finansowej w zakresie oceny wydatków i rzetelnego zarządzania budżetem UE, aby uniknąć powielania działań kontrolnych, co z kolei doprowadzi do ich większej skuteczności na każdym szczeblu;
- wymiana danych z audytów i kontroli oraz ustaleń kontrolnych między Trybunałem Obrachunkowym i krajowymi najwyższymi organami kontroli finansowej zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- najwyższe organy kontroli finansowej w państwach członkowskich mogłyby ściślej kontrolować wykorzystanie środków finansowych UE w ramach własnych kontroli rzetelnego zarządzania i skuteczności, kontroli przeprowadzanych z organami innych państw członkowskich oraz kontroli prowadzonych we współpracy z Trybunałem Obrachunkowym;
- Trybunał Obrachunkowy oraz najwyższe organy kontroli finansowej powinny działać na rzecz odpowiedniego uproszczenia przepisów w zakresie zarządzania środkami finansowymi UE, jak również na rzecz współmierności kosztów wewnętrznych kontroli administracyjnych i wykorzystanych środków finansowych UE czy płynących z tych kontroli korzyści;
- Trybunał Obrachunkowy mógłby częściej korzystać z ustaleń kontrolnych krajowych najwyższych organów kontroli finansowej, a co za tym idzie przeprowadzać mniej bezpośrednich pogłębionych audytów, przy czym należałoby wcześniej wyjaśnić kwestię wiążących norm oraz mających zastosowanie zasad kontroli. Takie wyniki mogą stanowić wartość dodaną w ramach procedury udzielania przez Parlament absolutorium z wykonania budżetu;
- wymuszanie systematycznej wymiany wiedzy i doświadczeń: Komitet Kontaktowy przy prezesach Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i najwyższych organów kontroli finansowej stanowi wraz ze swymi grupami roboczymi i inicjatywami doskonałą okazję do wymiany przydatnych metod i norm do stosowania w działalności kontrolnej oraz do ich rozwijania.

Cechująca się pełnym zaufaniem, partnerska współpraca Trybunału Obrachunkowego i krajowych najwyższych organów kontroli finansowej – przy zachowaniu ich niezależności – przyczynia się do szeroko zakrojonej, niezbędnej i skutecznej kontroli.

Moim zdaniem planowanie działań kontrolnych i koordynacja prac Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i krajowych najwyższych organów kontroli finansowej, w szczególności w odniesieniu do specyficznego charakteru kontrolowanych podmiotów i obszarów, wydaje się

prować do poprawy funkcjonowania działań kontrolnych i jest pożądanym również w odniesieniu do skutecznego wykorzystania zasobów. Poza tym wzmocniona wymiana poglądów w zakresie decyzji i kierowania, jak na przykład odnośnie do sposobu funkcjonowania i jakości wewnętrznych systemów nadzoru administracyjnego i kontroli w odniesieniu do środków finansowych UE, jak również w odniesieniu do źródeł, częstotliwości, rodzaju i skutków finansowych wykrytych błędów związanych z zaleceniami, byłaby pożądana. Wynikająca z takiej wymiany wiedza mogłaby podwyższyć jakość przedkładanych Parlamentowi sprawozdań i mieć korzystny wpływ na procedurę udzielania absolutorium z wykonania budżetu.

Austriacki Trybunał Obrachunkowy współpracował dotychczas z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym między innymi korzystając regularnie z przysługującego mu na mocy postanowień art. 287 ust. 3 TFUE prawa do udziału w działaniach kontrolnych prowadzonych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w Austrii. Uważam tego rodzaju współpracę za korzystną, ponieważ krajowe najwyższe organy kontroli finansowej uzyskują informacje z pierwszej ręki o działaniach kontrolnych Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, określając przy tym punkty wyjścia do własnych działań kontrolnych w odniesieniu do wydatkowania środków UE, dowiadują się w jaki sposób pracuje Europejski Trybunał Obrachunkowy, jak również koordynują działania zespołów kontrolnych Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i jednostek krajowych.

Jako dyrektor Sekcji ds. Zasobów Finansowych UE w Austriackim Trybunale Obrachunkowym starałem się na podstawie uzyskanych w ramach kontroli Europejskiego Trybunału Obrachunkowego wiedzy i wskazówek przeprowadzać własne kontrole w istotnych obszarach. Z powodzeniem przeprowadziłem takie kontrole w obszarze funduszu rolnego w ramach kontroli budżetowej LEADER 2007-2013, środków rolno-środowiskowych ÖPUL 2007 oraz korekt finansowych w obszarze rolnictwa.

Reforma budżetu UE oraz nowe środki zarządzania gospodarką i finansami w Unii Europejskiej (takie jak np. „sześciopak” i „dwupak”), przyjęte w konsekwencji kryzysu finansowo-gospodarczego postawiły przed organami zewnętrznej kontroli finansów publicznych (Europejski Trybunał Obrachunkowy, najwyższe organy kontroli finansowej państw członkowskich) nowe wyzwania. Jednolity mechanizm nadzoru, który pozwala zapewnić nadzór nad instytucjami kredytowymi strefy euro oraz nadzór nad polityką finansową i gospodarczą w ramach semestru europejskiego to przykłady sytuacji, w których ściślejsza współpraca najwyższych organów kontroli finansowej jest nieodzowna, aby parlamenty i obywatele UE otrzymywali pełniejszy obraz wyników kontroli. Uważam zatem uzgodnione współdziałanie wszystkich zaangażowanych trybunałów obrachunkowych za nieodzowne, aby zaproponować odpowiednią strukturę kontrolną współgrającą z zarysującym się nowym porządkiem w strukturze gospodarki, finansów i polityki budżetowej. W celu jak najlepszego wspierania Parlamentu w nadzorowaniu wykonania budżetu UE należałoby przywiązywać większą wagę do konstruktywnego dialogu i konstruktywnej wymiany poglądów między Europejskim Trybunałem Obrachunkowym a Parlamentem czy Komisją Kontroli Budżetowej w oparciu o postanowienia Traktatu z Lizbony.

Pozostałe kwestie

Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę, gdyby Parlament opowiedział się przeciwko Pańskiej nominacji na członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego?

Moim zdaniem zaufanie powinno stanowić podstawę mojej konstruktywnej współpracy z Trybunałem Obrachunkowym, jak również z Parlamentem Europejskim i jego Komisją Kontroli Budżetowej. Powyższe wyjaśnienia stanowią próbę pokazania, że jako przyszły członek Trybunału Obrachunkowego będę się szczególnie starał korzystać z moich dotychczasowych wieloletnich doświadczeń w dziedzinie kontroli i przyczynić się do ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, a w szczególności z Komisją Kontroli Budżetowej, by poprawić zarządzanie finansami oraz realizację budżetu UE.

Jeżeli nie uda mi się przekonać Parlamentu Europejskiego o moich zawodowych i osobistych kompetencjach, jak również o mojej niezawisłości, bezstronności i prawości, nie uda się zbudować zaufania i wpłynie to negatywnie na owocną współpracę między obiema instytucjami. Ponieważ niezawisłość i profesjonalizm członków Trybunału Obrachunkowego stanowią istotne filary skutecznych działań na korzyść Unii, votum nieufności ze strony Parlamentu skłoniłoby mnie do wycofania mojej kandydatury.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	17.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 15 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Jan Mulder, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Jorgo Chatzimarkakis
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Birgit Collin-Langen, Doris Pack, Thomas Ulmer, Manfred Weber